

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

Joh 11

[958]

XI.

OC der laa en siug / som hed Lazarus aff Bethania / i Marie oc hendis søsters
Marthe By. Men Maria vaar den / som saluede HERREN met salue / oc tiurde
hans Føder met sit haar / Den sammis broder Lazarus vaar siug. Da sende hans
Søstere til hannem / oc lode hannem sige / HERRE / See den du elsker / hand
ligger siug.

Der Jhesus det hørde / sagde hand / Den Siugdom er icke til døden / men til
Gudz ære / at Gudz Søn skal prisis der aff. Oc Jhesus elskte Martham / oc hendis
søster oc Lazarum. Der hand nu hørde / at hand vaar siug / bleff hand tho dage
paa den sted / som hand vaar. Der effter siger hand til sine Disciple / Lader oss
drage til Judeam igen. Hans Disciple sagde til hannem / Mestere / Siste gong
vilde Jøderne stene dig / oc du vilt drage der hen igen? Jhesus suarede / Ere der
icke tolff timer om dagen? Huo som vandrer om dagen / hand støder sig icke /
thi hand seer denne Verdens Liuss. Men huo som vandrer om natten / hand
støder sig / thi der er inted Liuss i hannem.

Saadant sagde hand / oc der effter siger hand til dem / Lazarus vor Ven soffuer /
Men ieg gaar bort / at opuecke hannem. Da sagde hans Disciple / HERRE /
soffuer hand / da bliffuer det bedre met hannem. Oc Jhesus talede om hans død /
Men de mente / at hand talede om den Legemlige søffn. Da sagde Jhesus dem det
obenbare / Lazarus er død / oc ieg er glad for eders skyld / at ieg vaar icke der /
paa det i skulle tro // Men lader oss drage til hannem. Da sagde Thomas / som
kaldis Tuilling / Lader oss drage met / at wi kunde dø met hannem.

Da kom Jhesus oc fant hannem / at hand haffde allerede ligget fire dage i Graffuen. Oc Bethania vaar nær Jerusalem / ved femten agre langt. Oc der vaare mange Jøder komne til Martha oc Maria / at trøste dem for deris Broder.

Som Martha nu hører at Jhesus kommer / gaar hun imod hannem. Men Maria bleff sidendis hiemme. Da sagde Martha til Jhesum / HERRE / haffde du veret her / da vaare min Broder icke død. Men ieg veed end nu / at huad du beder aff Gud / det giffuer Gud dig. Jhesus siger til hende / Din Broder skal opstaa. Martha siger til hannem / Jeg veed vel / at hand skal opstaa i Opstandelsen paa den Yderste dag. Jhesus siger til hende / Jeg er Opstandelsen oc Liffuit / huo som tror paa Mig / hand skal leffue / alligeuel at hand døer / Oc huo som leffuer oc tror paa mig / hand skal aldri dø. Tror du det? Hun silger til hannem / HERRE / ia / Jeg tror / at du est Christus Gudz Søn / som kom til Verden.

959

Oc der hun haffde det sagd / gick hun bort / oc kallede sin søster Maria hemmelige / oc sagde / Mesteren er der / oc kalder at dig. Der hun det hørde / stod hun strax op / oc kom til hannem / Thi Jhesus vaar icke end kommen i Byen / men hand vaar end nu paa den sted / som Martha møte hannem. Jøderne / som vaare i Husit hoss hende / oc trøstede hende / der de saae Mariam at hun stod hastelige op oc gick vd / da fulde de effter hende / oc sagde / Hun gaar bort til Graffuen / at græde der.

Der Maria kom nu did som Jhesus vaar / oc saa hannem / da falt hun ned faar hans føder / oc sagde til hannem / HERRE / Haffde du veret her / da haffde min Broder icke døet. Der Jhesus saa hende græde / oc Jøderne ocsaa græde / som komme met hende / da gremmedis hand i Aanden / oc gaff sig suarlige / oc sagde / Huor lagde i hannem hen? De sagde til hannem / HERRE / kom oc see. Oc Jhesu øyen løbe offuer. Da sagde Jøderne / See / huor kær haffde hand hannem. Men nogle aff dem sagde / Kunde icke den / som oploed den Blindis øyen / beskicke / at oc denne icke haffde døet? Men Jhesus gremmedis atter i sig selff / oc kom til Graffuen / Oc der vaar en Hule / oc en sten lagd der paa.

Jhesus sagde / Tager stenen aff. Martha den Dødis søster / siger til hannem / HERRE / hand lucter nu ilde / thi hand haffuer ligget fire dage. Jhesus siger til hende / Haffuer ieg icke sagd dig / Der som du tror / da skulde du see Gudz Herlighed. Da løffte de stenen aff / som den Døde laa. Men Jhesus opløffte sine

øyen / oc sagde / Fader / ieg tacker dig / at du haffuer bøn^uhørt mig. Dog veed ieg / at du hører mig altid / Men for Folckens skyld / som her staar omkring / siger ieg det / at de skulle tro / at du vdsende mig.

Der hand det haffde sagd / robte hand met høy røst / Lazare / kom hid vd. Oc den Døde kom vd / bunden met Jordeklæder om føder oc hender / oc hans ansiet vaar skiult met en Suede dug. Jhesus siger til dem / Løser hannem / oc lader hannem gaa. Mange aff Jøderne / som vaare komne til Maria / oc saae huad Jhesus gjorde / trode paa hannem. Men nogle aff dem / ginge bort til Phariseerne / oc sagde dem / huad Jhesus haffde giort.

Da forsamlede de ypperste Prester oc Phariseerne it Raad / oc sagde / Huad gøre wi? Dette Menniske gør mange tegen. Forlade wi hannem saa / da tro de alle paa hannem / Saa komme da de Romere / oc tage fra oss Land oc Folck. Men en iblant dem / Caiphas / som vaar det samme aar den ypperste Prest / sagde til dem / J vide inted / betencke oc inted. Det er oss bedre / at it Menniske dør for Folcket / end at alt Folcket forderffuis. Saadant talede hand icke aff sig selff / men effterdi hand vaar det samme aar ypperste Prest / da spaade hand / Thi Jhesus skulde dø for Folcket / oc icke for Folcket alene / Men at hand skulde til hobe sancke Gudz børn / som vaare atspridde. Fra den dag raadsloge de / huorledis de kunde dræbe hannem.

Da vandrede Jhesus icke mere obenbare iblant Jøderne / men gick der fra / til en Egn / hart hoss Ørcken / i en Stad / som kaldis Ephrem / oc haffde der sit væsen met sine Disciple. Men det vaar nær Jødernis Paaske / Oc der ginge mange op aff den Egn til Jerusalem / faare Paaske / at rense sig. Da stode de / oc spurde effter Jhesum / oc talede met huer andre i Templen / Huad tyckis eder / at hand kommer icke til Høytiden? Men de ypperste Prester oc Phariseerne haffde ladet vdgaa it Bud / At der som nogen viste / huor hand vaar / da skulde hand giffue det til kende / at de kunde gribe hannem.